

тваре, ами сме съяти. А ако е така, то не трѣба да са отчайваме и да са каѣме, момчета; а да вървиме напредъ и да изпълниме своите длжности. Когато ние тръгнахме изъ Ромъния, то знаехме, че отиваме не на свадба, а да умрѣме. Който са е боялъ отъ смъртъ, той не би трѣбало да дохожда съ пазе; той би трѣбало да сѣди въ Букурещъ и да продава маслини. (Тихо Яснору). Какво си са замислилъ и ти, като мокаръ пѣтелъ? Или и ти си са отчаялъ? Охрабри момчетата! Кажи имъ нѣколко утѣшителни думи! Когато войводата е замисленъ, то дружината му трѣба да плаче. Не отчайвай са.

Яснору.

Азъ ли да са отчая! Хаджи Димитаръ не е отъ ония хора, които са отчайватъ; но мене ми е тѣшко както гледамъ, че ние са рѣшаваме да погинеме за народътъ, а самиятъ народъ и не хае. Но ние свършихме вече своите обязанности, а тамъ — щото даде господъ.

Бараджата.

Нашите обязанности не сѣ още свършени. Отъ сега ще да са захване самата свадба, а до сега сѣ биле само запивътъ и годѣжътъ.

Христовичъ.

Дай ми, брате Стефане, да та прегърна. Ти си единъ отъ ония български синове, съ които трѣба да са гордѣятъ сѣка майка и сѣки свободолюбивъ човѣкъ. Ти днеска си са билъ, като левъ; но твоето юначество нѣма на сищане. Ако би излѣзалъ изъ гробътъ Кралевичъ Марко и ако би погледалъ какъ ти колеше днесъ оная зелка, то и той би ти цѣлуналъ ръката. Когато му ти рѣжеш главата, то азъ мислѣхъ, че рѣжешъ рапонъ или прѣсно сирене. А кажи ми ти, защо си блѣденъ? Да не си са уплашилъ и ти?